V.- USUL HAKKINDA GÖRÜŞMELER

1.- Türkiye Büyük Millet Meclisi gündemine getirilmiş olan Birleşmiş Milletler Geçici Görev Gücü bünyesinde faaliyette bulunmak amacıyla Anayasanın 92 nci maddesi uyarınca Türk Silahlı Kuvvetlerinin Lübnan'a gönderilmesine izin verilmesine ilişkin Başbakanlık tezkeresiyle ilgili işlemlere geçilmesinden önce, Anayasanın 92 nci maddesindeki koşulların oluşup oluşmadığı ve anılan tezkerenin görüşülmesine yer olup olmadığı hakkında

ÖNDER SAV (Ankara) – Sayın Başkan, Yüce Meclisin değerli üyeleri; cumhuriyet tarihimizin en önemli birleşimlerinden birini yapıyor Türkiye Büyük Millet Meclisi. İçtüzüğün 63 üncü maddesine göre vermiş olduğum önergeyi, 1 Mart 2003 tarihinde Sayın Başkanlığın uygulaması doğrultusunda işleme koyduğu için Sayın Başkana teşekkürlerimi sunuyorum.

Bir, karmaşık, kendi içinde çelişkili tezkereyi görüşeceğiz bugün. Bize göre, tezkere, ustaca yazılmış bir senaryonun çok önemli bir aşamasıdır. Yeni bir durum ortaya çıkmıştır. 12 Temmuz günü, İsrail'in 2 askerinin kaçırılması nedeniyle başlattığı saldırılar Amerika Birleşik Devletleri ve İngiltere tarafından da görmezlikten gelinerek uzun bir süre devam ettirilmiştir. Temmuz ayında, Amerika Birleşik Devletleri Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice "yeni bir Ortadoğu'nun zamanı geldi, yeni bir Ortadoğu istemeyenlere bizim galip geleceğimizi söylemenin zamanı geldi" diyebilmişti. Şimdi, işte, bu tezkere, Amerika Birleşik Devletlerinin Ortadoğu'da düğmeye basmasından sonra gündeme gelmiş olan bir tezkeredir.

Yine, ağustos ayının ortalarında, Birleşmiş Milletler Genel Sekreter Yardımcısı Mark Brown, aynen "Türkiye'nin Lübnan'daki Barış Gücüne katılma konusunda istekli olduğunu dile getirdiğini tespit ettik; güçte Müslüman askerler olacak; muhtemelen komşu ülkelerden değil; Endonezya ve Türkiye katılım konusunda istekli" diyor. Hükümet "bölgede yaşananlara maç seyreder gibi seyirci kalamayız; canım, orası, bizim eski vilayetimiz; biz gitmeyelim de Amerikalılara, Fransızlara mı bırakalım" mantığıyla yola çıkarak bu tezkereyi gündeme getirmiş bulunuyor.

Tezkerede "Birleşmiş Milletler Geçici Görev Gücü çalışmaların durdurulmasını gözlemlemeye, görev yönergesi altında yürüttüğü faaliyetleri engellemeye yönelik teşebbüslere güç kullanarak karşı koymaya yetkili kılınmıştır..." Tezkereden aynen okuyorum. 1 Eylül 2006 tarihine kadar –yine tezkereden öğrendiğimize göre- 26 ülke, Birleşmiş Milletler Geçici Görev Gücüne katkı yapmaya hazır olduklarını bildirmişler. Sayın Başbakan, İslam Konferansı Örgütünün Gençlik Forumu Genel Merkezinin açılışında aynen şunları söylüyor: " Burada, eğer, 22 Avrupa Birliği üyesi katılıyorsa, en az o kadar da İslam Konferansı Örgütü üyesi ülke de orada yer almalıydı." Bıraktık 22 İslam ülkesini, daha dün karara varan Katar'ın dışında hiçbir İslam ülkesi, bölgedeki hiçbir İslam ülkesi Birleşmiş Milletler Barış Gücüne katılma kararı almamıştır. Çin katılıyor, Hindistan katılıyor; İngiltere katılmıyor, Amerika Birleşik Devletleri katılmıyor. Bölgede Mısır katılmıyor, Suudi Arabistan, Ürdün katılmıyor. Hiçbir İslam ülkesi katılmazken şu soruyu sormak hakkımızdır: "Bu kadar İslam ülkesinin -bölgedeki İslam ülkesinin katılmadığı- Barış Gücüne Türkiye'nin katılmasının anlamı nedir; Türkiye'nin Lübnan'da ne işi var; Hükümet neyin peşinde" sorularını sormak elbette hakkımızdır.

Angajman Kuralları Belgesinde "süngü dahil her türlü silah ve çatışma olacaktır" ibaresi yer alıyor. Süngü meraklılarına ünlü bir sözü hatırlatmak isterim. "Biz yaptık, oldu" felsefesinin dünyadaki en mahir ve ustalarından birisi olan Taleran bile "süngülerle çok şey yapılabilir; ama, üstlerine oturulamaz" diyordu. Uyanın!.. Lübnan'da süngülerin üstüne oturmayın! (CHP sıralarından alkışlar)